

Over dit boek

Dit is een digitale kopie van een boek dat al generaties lang op bibliotheekplanken heeft gestaan, maar nu zorgvuldig is gescand door Google. Dat doen we omdat we alle boeken ter wereld online beschikbaar willen maken.

Dit boek is zo oud dat het auteursrecht erop is verlopen, zodat het boek nu deel uitmaakt van het publieke domein. Een boek dat tot het publieke domein behoort, is een boek dat nooit onder het auteursrecht is gevallen, of waarvan de wettelijke auteursrechttermijn is verlopen. Het kan per land verschillen of een boek tot het publieke domein behoort. Boeken in het publieke domein zijn een stem uit het verleden. Ze vormen een bron van geschiedenis, cultuur en kennis die anders moeilijk te verkrijgen zou zijn.

Aantekeningen, opmerkingen en andere kanttekeningen die in het origineel stonden, worden weergegeven in dit bestand, als herinnering aan de lange reis die het boek heeft gemaakt van uitgever naar bibliotheek, en uiteindelijk naar u.

Richtlijnen voor gebruik

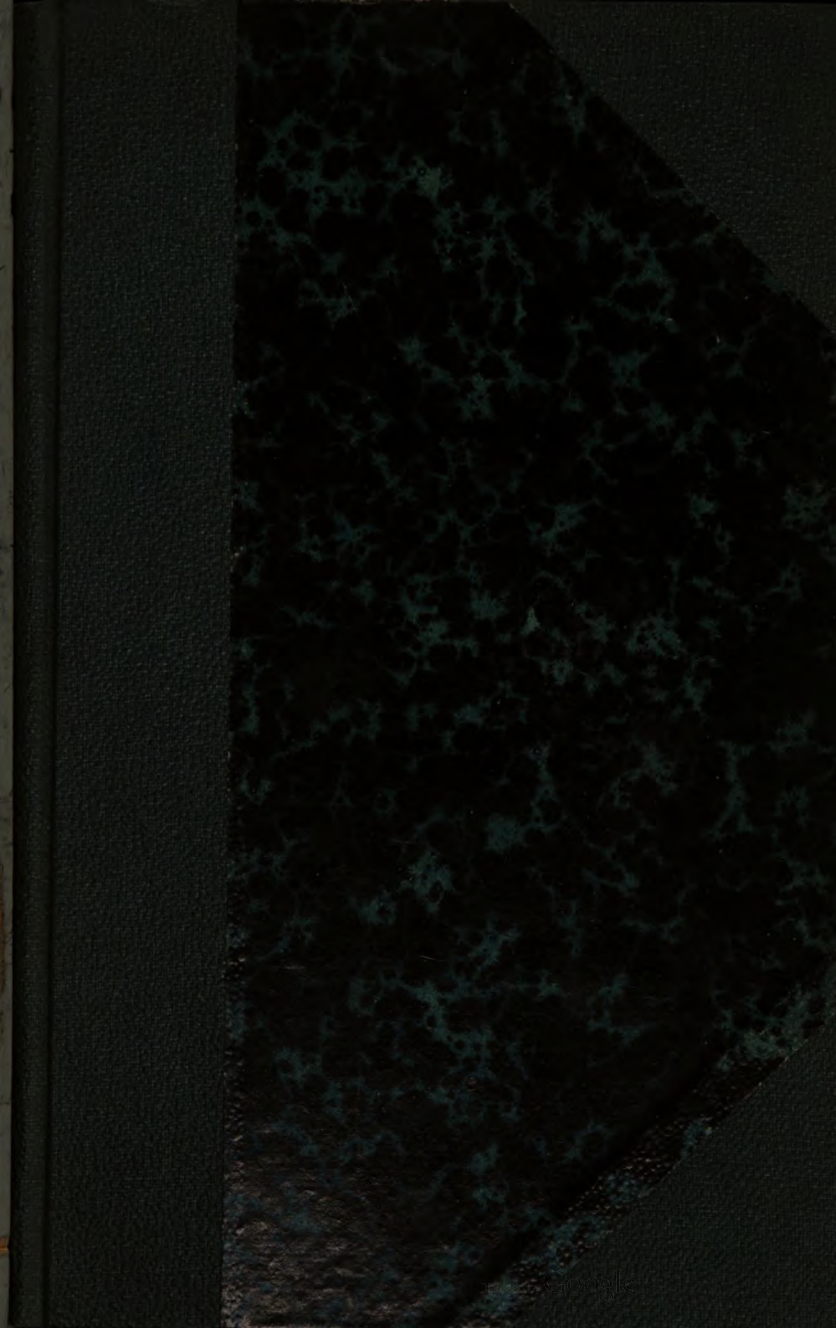
Google werkt samen met bibliotheken om materiaal uit het publieke domein te digitaliseren, zodat het voor iedereen beschikbaar wordt. Boeken uit het publieke domein behoren toe aan het publiek; wij bewaren ze alleen. Dit is echter een kostbaar proces. Om deze dienst te kunnen blijven leveren, hebben we maatregelen genomen om misbruik door commerciële partijen te voorkomen, zoals het plaatsen van technische beperkingen op automatisch zoeken.

Verder vragen we u het volgende:

- + *Gebruik de bestanden alleen voor niet-commerciële doeleinden* We hebben Zoeken naar boeken met Google ontworpen voor gebruik door individuen. We vragen u deze bestanden alleen te gebruiken voor persoonlijke en niet-commerciële doeleinden.
- + *Voer geen geautomatiseerde zoekopdrachten uit* Stuur geen geautomatiseerde zoekopdrachten naar het systeem van Google. Als u onderzoek doet naar computervertalingen, optische tekenherkenning of andere wetenschapsgebieden waarbij u toegang nodig heeft tot grote hoeveelheden tekst, kunt u contact met ons opnemen. We raden u aan hiervoor materiaal uit het publieke domein te gebruiken, en kunnen u misschien hiermee van dienst zijn.
- + *Laat de eigendomsverklaring staan* Het “watermerk” van Google dat u onder aan elk bestand ziet, dient om mensen informatie over het project te geven, en ze te helpen extra materiaal te vinden met Zoeken naar boeken met Google. Verwijder dit watermerk niet.
- + *Houd u aan de wet* Wat u ook doet, houd er rekening mee dat u er zelf verantwoordelijk voor bent dat alles wat u doet legaal is. U kunt er niet van uitgaan dat wanneer een werk beschikbaar lijkt te zijn voor het publieke domein in de Verenigde Staten, het ook publiek domein is voor gebruikers in andere landen. Of er nog auteursrecht op een boek rust, verschilt per land. We kunnen u niet vertellen wat u in uw geval met een bepaald boek mag doen. Neem niet zomaar aan dat u een boek overal ter wereld op allerlei manieren kunt gebruiken, wanneer het eenmaal in Zoeken naar boeken met Google staat. De wettelijke aansprakelijkheid voor auteursrechten is behoorlijk streng.

Informatie over Zoeken naar boeken met Google

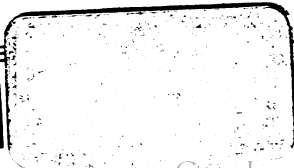
Het doel van Google is om alle informatie wereldwijd toegankelijk en bruikbaar te maken. Zoeken naar boeken met Google helpt lezers boeken uit allerlei landen te ontdekken, en helpt auteurs en uitgevers om een nieuw leespubliek te bereiken. U kunt de volledige tekst van dit boek doorzoeken op het web via <http://books.google.com>

6064

UNIVE

NT

A. c. g. J.

DE
ROEM VAN TWINTIG EEUWEN,
GESCHIEDKUNDIGE en ZINNEBEELDIGE
FOORSTELLING,

DOOR
MR. J. VAN LENNEP.
MUZIJK VAN R. BENUCCI.
DECORATIËN DOOR P. J. PFEIFFER, JR.

EN
TOEPASSELIJKE TAFEREELLEN, TE SAMENGESTELD DOOR
A. P. VOITUS VAN HAMME.

DERDE DRUK.

BIJ M. WESTERMAN & ZOON EN C. VAN HULST.

—
1831.

6064

THE UNIVERSITY OF CHICAGO
DEPARTMENT OF CHEMISTRY
CHICAGO, ILLINOIS

RECEIVED
MAY 15 1954
FROM THE UNIVERSITY OF CHICAGO
LIBRARY

UNIVERSITY OF CHICAGO LIBRARY

**KOMMISSARISSEN VAN DEN STADS
SCHOUWBURG TE AMSTERDAM, het
hun aangeboden handschrift goedgekeurd en aangenomen
hebbende; zullen geene exemplaren voor echt gehouden
worden, dan die door den SECRETARIS ondertekend zijn.**

J. Saeney

PERSONEN.

AURINIA.

GAUNA.

VELLEDA.

BATO.

DIOTO.

FRISO.

Koren.

DE
ROEM VAN TWINTIG EEUWEN,
GESCHIEDKUNDIGE en ZINNEBEELDIGE
VOORSTELLING.

Het tooneel verbeeldt een dichtbewassen bosch, door de maan verlicht. Aan de rechterzijde des aanschouwers staat het woonverblijf der Wichelaressen. De Geesten der vier hoofdstoffen vervullen het tooneel.

Koor van GEESTEN.

Duik nu, Aardman, onder 't gras!
Schuil, Meirmin, in poel en plas!
Zoek de vuurkolk, Salamander!
Kies in 't ruim der dunne lucht,
Hemelgeest, een rassche vlucht,
Eer dit oord van heer verander'.

(De Wichelaressen ontmoeten elkander.)

AURINIA.

Zuster Gauna! zeg van waar?

GAUNA.

'k Liet mij op mijn wolkenwagen
Boven 't Zuider eiland dragen.

AURINIA.

En wat brengt gij? Welke maar?

GAUNA.

Langs de zilv'ren waterstroomen,
Is, met heel zijn heldenschaar,
Wakk're Bato aangekomen.

AURINIA.

En Velleda?

VELLEDA.

Door de lucht
Voerde mij een lentesucht.
Naar des IJssels groene zoomen:
'k Heb er krijgsgeschal vernomen:
Tot aan 't afgelegen strand
Dekt Diotoos heir het land.

GAUNA.

Maar wat mocht uw oog bemerken?
Werwaarts trok Aurinia?

AURINIA.

Op des stormwinds breede vlerken,
Sloeg mijn oog het westen gaê.
Om een woonverblijf te zoeken,
Toog met uitgespannen doeken
Langs d'onmeetb'ren oceaen,
Koning Friso herwaart aan.

VELLEDA.

Zullen dus in 't eind deze oorden,

Die

Die voordezen onverdeeld
 's Waerelds geesten toebehoorden,
 't Erf zijn van een menschenteelt?

GAUNA.

Geesten! die in nevelwolken,
 Die in meir of waterkolken,
 Of in 's aardrijks diepten woont,
 Of in vlammen u vertoont!
 Ruimt dit oord, nu stervelingen
 U de heerschappij ontwringen.

AURINIA.

's Hemels altoos wijs bestier
 Riep een drietal helden hier,
 Heeft deez' strecken hun gegeven;
 Vrucht'loos waar' het tegenstreven.

VELLEDA.

Zusters! hoort gij in 't verschiet
 't Dreunen van hun voetstap niet?

GAUNA.

Herwaarts wenden zij de schreden.

AURINIA.

Vlug ons woonhuis ingetreden,
 Eer ons 't menschlijk oog bespied'.

(Zij vertrekken.)

A 4

Koor

DE ROEM VAN

Koor van GEESTEN.

Geesten! hoort gij in 't verschiet
't Dreunen van hun voetstap niet?
Zilv'ren wapens zien wij blaken.
Geesten haast u! geesten vliedt!
't Is gedaan met ons gebied,
Nu de menschen ons genaken.

(De Vorsten verschijnen: de Geesten vluchten.)

BATO.

Zie hier dan 't heilig oord en 't nooit bezochte woud,
Waar zich de Zustrentrits in eenzaamheid onthoudt.
Gij, Vorsten, die als ik u naar deez' plaats dorst wagen,
Alleen en onverzeld! wat kan u herwaarts jagen?

FRISO.

'k Ben Friso; eens beroemd aan 't Asiaansche strand,
Zocht ik, als banneling, een beter vaderland,
En kom van 't Zustertal hier raad en bijstand vragen.

DIOTO.

Dioto is mijn naam. Een wakk're schaar verliet
Met mij des Wezers boord en 't vaderlijk gebied.
Ik heb mij naar dit woud om de eigen reën begeven. —

BATO.

Ook ik, door overmacht mijn erfgrond uitgedreven,
Nam, aan de spits mijns heirs naar dit gewest de wijk.
Mijn naam is Bato, en mijn doel aan 't uw gelijk. —

DIOTO.

Doch... gun mij 't onderzoek... wie was 't, die u ontdekte
Dat aan het Zustertal dit woud tot woonplaats strekte?

BATO.

Een droomverbeelding was 't, die in het holst der nacht,
De heil'ge Wichlares mij heeft voor 't oog gebracht.
Zoek, sprak zij, zoek een wijk langs 't zilver nat der stroomen.
En volg den breedten Rijn, tot u zijn groene zoomen
Een rijk en vruchtbaar land, bestemd voor 't zuivelvee
Vertoonen. Hou daar stand, vest daar uw vaste steê.
Kom dan, doch onverzeld, het verder welbehagen
Der heil'ge Zust'rentrits, met een haar bijstand vragen,
In 't donker eikenwoud, dat oord door ons bewoond,
Waar nimmer zich voor u een' sterv'ling heeft vertoond.
Daar zultge, aan de ingang reeds, een tweetal helden vinden,
Uit vorstenbloed geteeld, en u met hen verbinden.
Verdeeld, vermoogt gij niets: vereenigd zal uw macht
Altijd vermeerdren tot aan 't verste nageslacht.
Zoo sprak haar zilv'ren stem; 'k ontwaakte, en aan mijn' oo-
Was tot mijn smart op eens het nachtgezichtonttogen. — (gen

DIOTO.

Zou 't waarheid kunnen zijn? 'k heb aan des Wezers boord
Gelijke maagd gezien, gelijk bevel gehoord.

A 5

FRI-

FRISO.

'k Heb, waar de Tigervloed mijn erfland door komt stroomen,
Uit d' eigen schoone mond denzelfden last vernomen.

DIOTO.

Wel! volgen wij dien last. Ons binde vriendschapsband,
En deelen we onderling, dit vet en grasrijk land. —

FRISO.

'k Voldoe aan zulk een wensch met wellust.

(De drie Vorsten geven zich de hand.)

BATO.

Dan, mijn vrienden!
Het voegt ons thans, vereend, de zust'ren uit te vinden.

FRISO.

Zou hier heur woning zijn, 't betoverd woudpaleis?

DIOTO.

Gewis! hier rijst de poort, het doeleind onzer reis.

BATO.

Wel, dat men de ingang vraag' met diepe smeekebeden
En heilig toverrijm; geschikt om te overreden.

(De Vorsten buigen zich.)

BATO.

Heil'ge Zust'ren, die deze oorden

Eeu-

Eeuwen lang beschermen mocht!
 Afgereisd van verre boorden
 Hebben wij dit bosch gezocht.
 't Is uw gunst, daar wij op hopen,
 Die ons heil bewerken zal.
 Sluit nu de ingang voor ons open,
 Nooit volprezen Zustertal! —

DIOTO.

't Plechtig uur is reeds gekomen.
 Ziet! de maan staat hoog in top.
 Bovén 't loof der eikenboomen,
 Steekt ze bei de horens op. —
 Gij, die 't heden en 't verleden
 Kent en 't geen gebeuren zal,
 Hoort naar onze smeekgebeden
 Nooit volprezen Zustertal!

FRISO.

Zustren! die ons zijt verschenen,
 Die ons noodlot hebt beslecht,
 Wik ons thans de gunst verleenen,
 Ons zoo plechtig toegezegd.
 'k Heb om u, Darius staten
 En oud Babels hoogen wal,
 Met mijn vriendenstoet verlaten.
 Help ons, edel Zustertal! —

Koor

DE ROEM VAN

Koor van binnen.

Menschenzonen, die zoo stout,
 De ingang zoekt van 't heilig woud,
 Door geen sterv'ling ooit genoten!
 't Zusterdal heeft u verhoord;
 Ziet! reeds opent zich de poort,
 't Woudpaleis is u opsloten. —

(Het paleis opent zich: de Wichelaressen verschijnen.)

VELLEDA.

Gij, die deez' grond betreedt, doorluchte Vorstenzonen!
 Vermetel was uw daad, maar de uitslag zal u loonen.

Doet uw verlangen ons verstaan
 En ziet door ons uw wensch voldaan. —

DIOTO.

o! Mocht uw gunst ons openbaren,
 Wat lot ons nakroost zal weêrvaren!
 Meldt ons, of tegen overval
 Zijn moed dit grondgebied bewaren,
 Of wel, in 't eind verliezen zal. —

AURINIA.

Eensgezindheid doet uw zonen
 t'Allentijd dit land bewonen,
 En aan Dollert, Vlie of Rijn
 Wijd geducht en machtig zijn.

GAU-

GAUNA.

Eeuwige eer zal 't kroost verciëren,
 Dat zich Bato schenken ziet.
 Sterft de naam der Batavieren,
 o! Hun glorie mindert niet.

VELLEDA.

Held Diotoos machtige erven
 Zullen aan des IJssels boord
 De eer, die braven toebehoort,
 Tot aan 's aardrijks eind verwerven.

AURINIA.

Alle volk'ren op deze aard
 Zien wij eens hun naam verliezen;
 Maar de grootsche naam van Friezen
 Blijft in eeuwigheid vermaard.

GAUNA.

't Oppermachtig volk van Romen,
 Moog' zijn legers saam doen komen
 Over Batoos grondgebied.
 Batoos nakroost vreest hen niet. —

VELLEDA.

Open, Toekomst! uw gordijnen.
 Doe de helden ons verschijnen,

Wier

Wier beleid en trouw en moed
Deez' gewesten eens behoedt.

AURINIA.

Wil de bloem van Batoos zonen,
Held Civilis, ons vertoonen,
Hij, wiens arm den Romer sloeg
Die hem roekloos kwam bespringen,
Hem uit Batoos erf verjoeg
En den vree wist af te dwingen.

EERSTE VOORSTELLING.

De achtergrond opent zich en vertoont de afgebroken brug, waarop de vrede tusschen de Romeinen en Batavieren door CERIALIS en CIVILIS gesloten wordt.

Koor van binnen.

Zinsbegooch'lend spel verdwijn!
Dat een volgende eeuw verschijn'.

VELLEDA.

Als geweldige onweerswolken,
Die de naad'ring van d'orkaan
Melden aan den occaan,
Zoo, zoo rukken woeste volken,
Dreigend op uw erfgrond aan.

AU-

AUBINIA.

Nooren, Finnen, fiere Deenen,
 Die hun overmacht vereenen,
 Landen op de Friesche kust.
 Meer nog dan de woeste dieren,
 Dan de wolven, raven, gieren,
 Die hun kriegsstandaarden cieren,
 Zijn ze op roof en buit beluit.

GAUNA.

Maar geen vloot, geen krijgsgewaren,
 Maar geen plonderzicke scharen,
 Zullen immer sidd'ring baren
 In der Friezen fier gemoed.
 De ijs'ren knods blinkt in hun handen:
 Wie hen driftig aan durft randen,
 Heeft zijn stontheid ras geboet. —

VELLEDA.

Eeuwen zijn voorbijgevlagen,
 En de helle waarheidsgloor
 Breekt de neveldampen door.
 Ongeloof verdwijnt en logen,
 En in Utrechts trotsch gesicht,
 Wordt de Bisschopsstoel gericht. —

GAU-

DE ROEM VAN

GAUNA.

Hij verschijn', de Vorst der Franken,
 Groote Karel, aan wiens macht
 Eens een later nageslacht
 Onderwijs en wet zal danken.

TWEEDE VOORSTELLING.

*De achtergrond opent zich en vertoont KAREL DEN
 GROOTEN, aan zijn hof te Nymegen, de Vorsten
 der Friezen ontvangende.*

Koor van binnen.

Zinsbegooch'lend spel verdwijn,
 Dat een volgende eeuw verschijn.

FRISO.

O! mocht ge ons reeds nu verblijden,
 Zaal'ge en nooit volprezen tijden! —
 Wijd verheven en vermaard
 Zij de roem van 't oorlogszwaard.
 Maar nog boven krijgsviktorie
 Stelt mijn ziel de stille glorie,
 Die verlichtings invloed baart.

AURINIA.

Ja, wat schitt'rende eerlaurieren
 Ooit uw nageslacht verciereu,

Forsch

Forsch behaald in 't oorlogsveld ,
 δ ! bij ieder volk op aarde
 Rijst het Neêrlands volk en waarde
 Waar het godsvrucht , vroomheid' geldt. —

VELLEDA.

Ook de lof van wijs beleid,
 Van volharding, nijverheid ;
 Zal uw zonen
 Eenmaal kroonen :
 En de voortgespoedde tijd
 Zal hunne onvermoeide vlijt
 Aan geheel de waereld toonen ,
 Als hun macht de golven dwingt,
 En den vloed die hen bespringt
 Tusschen dijk en dammen dringt:
 Of als zij, de felle baren
 Met hun vlooten opgevaren ,
 Handel drijven heinde en veer
 Over 't ongestuime meer.

GAUNA.

Maar niet slechts van handelsvlooten waait hun wijdge-
 duchte vaan. —
 Ook om roem en lof te winnen, bouwt uw nazaat d'Oceaan.
 Lisbon tuige van de daden , door hun helden arm ver-
 richt,
 Als de Moorsche legerscharen vlieden voor hun aangezicht.

B

Da-

Damiaten, heef de Nijlstroom, spreke van huu fieren moed,
Die Egyptes halve manen voor de kruisvaan zwichten doet.—

DERDE VOORSTELLING.

*De achtergrond opent zich. Men ziet den Nijlstroom
en een gedeelte der stad Damiaten; de Hollandsche
en Friesche kruisvaarders bestormen en vermeesteren
een kasteel, in de rivier gelegen.*

Koor.

Zinsbegooch'land spel verdwijn!
Dat een volgende eeuw verschijn.

AURLINIA.

Alles wisselt op deez' waereld : hoe verheven, hoe vermaard,
Blijven niet dezelfde namen door deez' landen steeds bewaard.
't Weeldrig oord, waar fierse Dade thands den standert heeft
geplant,
Trotsch op Hertogskroon en wapen, veert den naam van
Gelderland.
Utrecht zwast den Bisschopskromstaf, meer gevreesd dan
speer of zwaard.
't Volk van Aa- en Ysselhoorden toont Biotoos helden aart.
Maar den roem der wakk're Zeeuwen, maar zoet Hollands
grootschen naam,
Zie ik tot aan't eind der zeeën rondgedragen door de saam.—

SATO.

Kunt ge ons van de brave helden,
 In wier moed en trouw en deugd
 Zich de landzaat eens verheugt,
 Ook de namen niet vermelden?

VELLEDA.

Nimmer, had ik duizend tongen, zoude ik 't edel heldental
 U naar waarde kunnen prijzen, want dit land op bogen zal;
 't Voegt ons, slechts van hen te wagen, doer wier onbezwe-
 ken moed
 't Land in tijden van elende, voor vernieling wordt behoed.

GAUNA.

Gelijk een watervloed, geweldig losgelaten,
 Deht Vlaand'ren Hollands grond en Zeeland met soldaten,
 Wijl Brabants opperhoofd zijn drommen herwaart zendt,
 En tot in 't hart van 't land zijn oorlogsfakkel wendt.
 Heel Holland is verheerd; slechts Haarlems burgerscharen
 Zijn nog bevrijd van 't zwaard der woeste plunderaren.
 Dan ach! de dag genaakt, die ook hun vasten wal,
 Ten zij 't Godsarm verhoede, aan Vlaand'ren leev'ren zal.—

AURINIA.

Maar al stijgt de nood in top,
 De Almacht wekt een redder op:
 De eed'le Witte, schoon en fier,
 Voert weer de oude krijgsbanier,

En geweken is de smart.
 Moed herleeft in aller hart.
 's Vorsten zoon gebiedt aan 't heir,
 Holland kent geen vreeze méer.

VELLEDA.

Op de komst van Hollands held,
 Ruimt de Vlaming 't oorlogsveld.
 Angstig vlieden 's vijands ruiters,
 Angstig, Brabants landvrijbuiters.
 Klink nu blij de loftrumpet:
 Holland! Holland is gered.

VIERDE VOORSTELLING.

De achtergrond opent zich en vertoont een landschap buiten Haarlem. WITTE VAN HAEMSTEDE komt in zegepraal terug van zijnen krijgstocht tegen de Flamingen en vertoont aan de Burgerij van Haarlem de banier van Holland, wier gezicht den moed aan de verslagene landzaten hergeven had.

Koor:

Zinsbegooch'lend spel, enz.

BATO.

Hoe juichen we in den roem van 't edel nageslacht. —
 Gelukkig is het land, dat zulke telgen wacht.

GAU-

GAUNA.

'k Besef ó helden! uw verrukking;
 Dan ach! die tijden gaan voorbij,
 En na een schoone vorstenrij,
 Vertoont zich priesterdwang, verdrukking,
 Geloofsvervolging, tirannij.
 Nu weeren zeven landgewesten
 Den vijand af uit burcht en vesten
 En geven van hun vroomheid blijk:
 Hoe klein in aanzien en vermogen,
 Zij tarten, door 't groothartigst pogen
 Europaas machtigst Koninkrijk.

FRISO.

Maar zegt ons, welke bondgenooten
 Het lemmer voor hun zaak ontblooten,
 Hen sterken tegen de overmacht.

AURINIA.

Vergeefs hun bijstand afgebeden.
 Wee hem, die ooit van mogendheden,
 Van bondgenooten hulp verwacht.

VELLEDA.

Neen! vruchtloos rijst des landzaats klacht,
 Tot Frankrijk en Brittanje.

DE ROEM VAN

FRISO.

Wie heeft dan bijstand aangebracht ?

GAUNA.

De Hemel en Oranje.

VELLEDA.

Oranje : nimmer meldt de naam
 Een meer geliefden , schooner naam :
 Die naam brengt meerder wond'ren voort ,
 Dan immer rijm of toverwoord ,
 Schoon 't geesten uit het peilloos diep
 Of sterren uit heur lichtbaan riep.
 Wie aan dien grooten naam slechts denkt ,
 Heeft helden voor zijn geest gewenkt ,
 Zoo rijk in deugd , zoo rijk in tal ,
 Als ooit één stamhuis baren zal.
 Geen echte telg van uw geslacht ,
 Die niet van hen zijn heil verwacht.
 Geen staatsman is hij , wien het beeld
 Van Willem niet voor oogen speelt.
 Geen krijgsman is hij , die vergeet ,
 Wat Maurits , wat zijn broeder deed.
 De grijsaart voelt als hij hun daën
 Herdenkt , den boezem jeugdig slaan.
 De jong'ling , wien hun grootheid boeit ,
 Voelt hoe zijn hart van eerzucht gloeit ,

En

En staam'lend spreekt met blij geluid
 Het teder kind hun namen uit. —

GAUNA.

Ja, waar 't fel benarde Neerland and'ren bijstand heeft
 gezocht,
 Nimmer werd die, dan voor tranen, dan voor leed en
 bloed gekocht. —
 Eng'land zonde ons hulp verleenen, maar verdrukking,
 hoogmoed, waan,
 Brengt, in steê van troost en wijsheid, haengt Leicester
 met zich aan. —
 Wat vraagt hij om Hollands welzijn? nieuwe kluisters,
 anders niet,
 Schoon zijn list die moog' vergulden, zijn het, die zijn
 trotschheid biedt;
 Maar Oranje volgt het voorbeeld dat hem eens zijn va-
 der gaf.
 Maurits neemt het roer in handen. Eng'lands zendeling
 deinst af.

VIJFDE VOORSTELLING.

De achtergrond opent zich en vertoont eene zaal aan het Hof van Prins MAURITS in 's Gravenhage. SONOY zoekt den jeugdigen Vorst over te halen, om zich geheel aan de leiding van LEYCESTER over te geven. Doch MAURITS, wien de Gecommitteerden der Staten van vijf gewesten het Stadhouderschap komen aanbieden, verwerpt den raad van SONOY en belooft aan de afgevaardigden, dat hij en na hem zijn broeder FREDERIK HENDRIK de voetstappen zullen drukken huns doorluchtigen Vaders, wiens beeldtenis den wand verciert.

Koor als voren.

Zinsbegooch'lend spel, enz.

AUBINIA.

Tachtig jaren duurt de strijd,
 Eer zich Neerland ziet bevrijd.
 Eind'lijk wordt de vree gesloten,
 Maar helaas! te kort gesmaakt.
 Frankrijks oorlogsdrom genaakt.
 Eng'land nadert, met zijn vlooten. —
 Op den bodem van dit land

Wordt,

Wordt de Ielievaan geplant. —
 Britsche schepen dreigen 't strand.
 Maar al stijgen ook gevaren,
 Met de Ruiter op de baren,
 Met Oranje in 't oorlogsveld,
 Tarten Hollands burgerscharen
 Britsche list en Fransch geweld.

ZESDE VOORSTELLING.

De achtergrond opent zich, de NEDERLANDSCHE MAAGD is in strijd met Frankrijk en Engeland; tegen wier vereenigd geweld zij door de Zee- en Landmacht, vertegenwoordigd door Prins WILLEM DEN DERDEN en DE RUITER, beschermd wordt.

Koor als voren.

Zinsbegooch'lend, enz.

DIOTO.

Heil den grond, die telgen baart,
 Zoo roemruchtig! zoo vermaard!
 Wie toch zou, na zulke daên,
 Grootscher feiten nog bestaan?

GAUNA.

Ach! een reeks van droeve dagen
 Vol van leed en bitt're plagen,

B 5

Teis-

Teistert nu deez' dierbren grond.
 De oorlogsblikaem, uitgeborsten
 Over Natiën en Vorsten
 Flikkert heel de waereld rond.
 Harp, en luit en zangtoon zwijgen;
 Wijl maar 's bemels thronen, alleen
 Droev' akkeorden opwaart stijgen,
 Jammervolle smeekebeên. —

AURINIA.

De Almacht ziet ontfermend neder:
 Vrede keert op 't aardrijk weder,
 En Euroop, van band ontslagen, zingt verheugd zijns
 redders lof;
 Maar wat volk, op dank'bre wijzen,
 Voor zijn redding God moog' prijzen,
 Neêrland boven alle volken heeft de ruimste dankensstof.

VELLEDA.

ó Ja, van allen tegenspoed
 Schijnt Nederland ontheven:
 Een Koning uit Oranjes bloed
 Is hun van God gegeven.
 De vredeolijf, weleer besproeid
 Doer 't bloed van Willems zoon,
 Is rijk en welig opgegroeid
 In schaatw van Willems troon.

Ver-

Verlichting spreidt haar glans in 't rond,
 Wijl orde en wet regeert:
 Beschaving bloeit op Neêrlands grond,
 En donheid wordt geweerd:
 En zoo gevaar of leed genaakt,
 Wie vreest er? Neêrlands Koning waakt.

GAUNA,

Ook de Zuider Nederlanden deelen in hetzelfde lot.
 De oude welvaart, lang verloren,
 Wordt voor België herboren;
 Maar slechts ondank, laster, spot
 Zijn het loon, den vorst beschoren.
 Verg niet dat zelfs onze taal
 Zoo veel gruw'len, zoo veel snoodheid,
 Maar met een oud Neêrlands grootheid
 En Oranjes daên verhaal:
 Neen, dat hier verbeelding spreke: dat haar spel u 't
 verd're maal. —

ZE

ZEVENDE VOORSTELLING.

De achtergrond opent zich. Men ziet de NEDERLANDSCHE MAAGD met BELGIË onder de schaduw des Oranjebooms gezeten. NIJD, LASTER en BEDROG halen BELGIË over om haar te verlaten. De NEDERLANDSCHE MAAGD, overal verstoten, vindt alleen heul bij de WIJSHEID en de RECHTVAARDIGHEID, die haar het zwaard ter hand stellen en in den Oranjeboom het woord voorwaarts lezen doen. Men hoort een donderslag. BELGIË en hare medestanders worden verwonnen. Het geheele Tooneel verandert en vertoont den Tempel des Roems, in welke de Borstbeelden des Konings en van Hoogdeszelfs Doorluchte Zonen door de overwinning bekranst worden, terwijl toepasselijke trofeën, eere-teekenen en zinnebeelden den zege kenschetsen, in den jongsten veldtocht door Oranje en Nederland verworven. —

FRISO.

Wat zinsbegooch'lend schouwspel boeit
Mijn oog en heeft mijn hart ontgloeid?
Verbeeldings spel! Ei, wijk nog niet!
Duld dat ik u een wijl geniet?

Be-

Betoov'ring! o hoe eind'loos zoet
 En dierbaar zijt ge mijn gemoed!
 Wat hooggestemde zang de ziel
 Des echten dichters ooit ontviel,
 Wat ooit met grootschen woordenpraal
 Werd voortgebracht in keur van taal,
 Wat zoete en wellustvolle traan
 Het fijnst gevoel ooit deed ontstaan,
 Ach! traan, noch taal, noch heilig lied,
 Maalde u mijn zielsverrukking niet.

DIOTO.

Genoeg wist gij door schijntafreelen
 O Zustren! ons gevoel te streelen.
 Dan o! wij vergen van uw kunst
 Geen nieuw bewijs, geen verd're gunst.
 Wat toch, wat zou ze ons kunnen malen,
 Dat bij den grootschen roem kon halen,
 Van zulk een glansrijk zegepralen?

BATO

Door verbeelding voortgedragen op de wieken van den tijd,
 Zien wij ons in uw geheimen, zaal'ge Toekomst! ingewijd.
 Ja, wij leven bij ons nakroost: onze boezem bleef niet koel
 Voor hun glorie: maar ontsloot zich voor een ongekend
 gevoel.
 Ja!

Ja! in maatklank vloei een heilwensch uit mijn diep getroffen
 borst,
 Voor het dierbaar volk van Nederland en voor Nederlands dier-
 bren Vorst. —

DIOTO.

Zalig zijt ge, o! Nederlanden!
 Die op zulke helden bouwt!
 Die aan zoo volwaarde handen
 't Heil des onderdaans betrouwt.
 De eerkroon die u blijft omgeven,
 Ziet ook bij de laatste neeven,
 d'Ouden luister nooit verdoofd,
 Als uw trouwe burgerscharen
 Zich in 't barmen der gevaren,
 Om den thron hun Konings scharen
 En Oranje staat aan 't hoofd.

BATO.

Driewerf heil den wijzen Koning,
 Die bij 't woeden van d' orkaan,
 Als een vaste rots blijft staan.
 Stekk' der volk'ren dankbetooning
 Hem de zaligste belooning,
 Voor geheel een levenstijd,
 Aan hun welzijn toegewijd.

Heil

FRISO.

Heil den eed'len Vorstenloten ,
 's Vaders trouwe roemgenoten!
 Heil den onwaardeerb'ren held ,
 Die , waar 't de eer van Neerland geldt ,
 Zegevierend voorwaarts snelt ,
 En den lauwer weg mag dragen
 In een strijd , die minder dagen ,
 Dan verwonnen steden telt. —

DIOTO.

Heil hem , die aan's broeders zijde ,
 Onverschrokken toog ten strijde
 Heil aan Eered'rik , wiens beleid
 't Heir tot kampen heeft bereid.

BATO.

Heil aan Neerlands eerste vrouwe !
 Heil der vroome Koningin !
 Dat men lang in haar aanschouwe ,
 't Beeld van teed're moedertrouwe ,
 Christendeugd en huwlijksmin.
 Haar , die thands door zulke zonen
 Vroeger zorgen ziet beloonen.

Heil

FRISO:

Heil aan grooten Peters nanicht en aan Pruissens Konings-
spruit.

Dat heur ziel , van zorg ontslagen , voor de vreugde zich
ontsluit.

Dat heur hand door de eerlaurieren

Die der Princen slapen cieren ,

Onder 't vrolijk jubelvieren ,

Myrt en rozen heen doe zwieren.

Dat zij hun doorluchte telgen bij 't ontluiken hunner jeugd

Wijzen op der vaad'ren voorbeeld , op hun moed en vor-
stendeugd. —

Dat zij recht hun doen beseffen wat van hen de nazaat
wacht.

Dan zal 't Neerland eeuwig welgaan , tot bij 't verste na-
geslacht. —

Koor.

Ja wat en tijd en ramp vermogen ,

Verijdeld blijft hun machtloos pogen ,

Zoolang een onverbreek'bre band

Oranje hecht aan Nederland.

E I N D E.

ings-
ruit.
zich
luit.

ugd
ror.
-
aat
ht.
na-
-

